

[Socialministeren.]

ærede ordførere, der har givet løfte om ved udvalgsbehandlingen at medvirke til at finde frem til en ordning i den retning, jeg her har skitseret.

Det ærede medlem hr. Ravn rejste spørgsmålet, om der var mulighed for at foretage en deling af de 80 dage, således at halvdelen af beløbet udbetales ved 60 dages ledighed. Da der nu er udtalt ønske om udvalgsbehandling, mener jeg, at dette spørgsmål også kan behandles i det udvalg, der bliver nedsat.

Flere ærede ordførere har talt om, at jeg sidste år, da lovforslaget blev fremsat, havde, om jeg så må sige, givet den strenge vinter skylden for, at jeg fremsatte lovforslaget. Det er ikke rigtigt. Jeg har overhovedet ikke, hverken i min fremsættelse eller i bemærkningerne sidste år, brugt den begrundelse, at det var en streng vinter. Om de ærede medlemmer så sidste år har tiltrådt mit lovforslag ud fra den betragtning, at det var en streng vinter, tør jeg ikke udtale mig om, men jeg har i hvert fald ikke begrundet det med den strenge vinter.

Den regel, der indeholdes i arbejdsløshedslovens § 15, stk. 9, om brændselshjælp, blev i sin tid, i rigsdagssamlingerne 1951-52 og 1952-53, gennemført af en enig rigsdag. Reglen går som tidligere nævnt ud på, at de anerkendte arbejdsløsheds-kasser som tillæg til understøttelse kan yde brændselshjælp til medlemmer, der i tidsrummet fra 1. oktober til 31. marts — jeg nævner dette, fordi jeg forstod på det ærede medlem hr. Lorentzen, at han mente, tidsrummet var fra 1. december til 31. marts — har været afkontrolleret i mindst 40 dage. Brændselshjælpen udgør for tiden, som det også er omtalt, 99 kr. Adgangen til at yde denne hjælp må ses som et udtryk for, at man erkender, at udgiften til brændsel er særlig tyngende for den, der bliver ledig i længere tid i vinterhalvåret.

Forud for fremsættelsen af det tilsvarende lovforslag sidste folketingsår fremkom der fra forskellige sider inden for arbejderkredse en henvendelse, hvori det blev fremført, at det var meget ønskeligt, at der var mulighed for en yderligere brændselshjælp til de arbejdsløshedsforsikrede, der havde en væsentlig længere arbejdsløsheds-

periode i vinterhalvåret end de 40 dage, der betingede ydelsen af den før nævnte hjælp. Dette synspunkt delte regeringen, og da der yderligere var sket en stigning i brændselspriserne, som efter de gældende regler for pristalsregulering af brændselshjælpen ikke kunne tages i betragtning ved brændselshjælpens fastsættelse, fremsatte vi det omtalte forslag sidste år.

Jeg finder, at tilsvarende forhold gør sig gældende i år, og har derfor også i år fremsat forslag til lov om at yde denne ekstraordinære brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede. Det er mit håb, at alle i det høje ting vil dele min opfattelse, at brændselsudgiften under alle forhold er en væsentlig udgift, som det er vanskeligt at bære under længere arbejdsløshed, og at det derfor er rimeligt, at der gives adgang til at yde en yderligere hjælp til sådanne arbejdsløshedsforsikrede, der i vinterhalvåret har en så betydelig ledighed som 80 dage eller derover.

Jeg har ønsket at gøre disse bemærkninger ud fra den betragtning, at det, jeg her har sagt, må virke som svar til de ærede medlemmer, der har haft ordet.

Jeg forstår, at der er velvilje til stede over for sagens behandling i et udvalg. Jeg er naturligvis til tjeneste med alle de oplysninger, der ønskes, men beder om, at vi dog får loven gennemført så hurtigt, at den kan komme de arbejdsløse til gode i denne vinter. Jeg deler det ærede medlem hr. Aage Foghs opfattelse — jeg tror også, det var det ærede medlem hr. Søren Olesens opfattelse — at det ville være ønskeligt at nå frem til en samlet løsning på disse områder. Her må jeg henholde mig til kommissionen og henstille til den, at den fremmer sit arbejde mest muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Ravn: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.